

ske i, at man går fra et uafhængigt rådgivningscenter, et forbrugerguidet rådgivningscenter, Grøn Information, som er forbrugernes eget rådgivningscenter, til et, hvor erhvervslivet har halvdelen af pladserne i bestyrelsen? Synes hr. Eyvind Vesselbo virkelig, at det sandsynliggør, at rollen som vagthund bliver større?

Så vil jeg gerne bede hr. Eyvind Vesselbo om at forholde sig til den anden pointe, jeg havde, nemlig at regeringen har mere end halveret bevillingen til kemikalier, miljø og sundhed på finansloven for sidste år og for i år. Og hvis hr. Eyvind Vesselbo gerne vil have henvisningerne, kan jeg sige, at de er at finde i nogle af de svar, miljøministeren selv har afgivet til Miljøudvalget.

Så man kan roligt sige, at regeringen smykker sig med nogle fjer, man ikke har. Man har beskåret det her område kraftigt, og nu kommer man med en plan, der reelt betyder, at erhvervslivet nu skal til at sætte sig på forbrugerne og på forbrugernes interesser.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg beklager, men der er jo begrænset taletid, så jeg fik ikke svaret fru Pernille Blach Hansen på det, der blev spurgt om sidste gang, nemlig den der påstand om, at beløbet til bekæmpelse af kemikalieproblemet skulle være reduceret med 50 pct.

Jeg har jo klandret den tidligere regering for mange gange bare at sætte penge af, uden at de blev brugt. Det er jo netop det, der er problemet her. Det nytter jo ikke, at man sætter penge af, 30 mio. kr., og så går ud og siger til omverdenen: Se, hvor fine vi er!, når man ikke bruger dem. Der blev faktisk kun brugt 19 mio. kr. af de 30 mio. kr. Det, denne her regering derimod har sat af, er 28 mio. kr., og de vil blive brugt. Det er forskellen på politik: Nogle går ud og siger, at de gør noget, og så gør de det ikke alligevel, og andre gør det, de siger.

Til hr. Jørn Jespersen, som jeg ikke fik svaret før: Jamen der er da ingen grund til at oprette et nyt institut. Vi har jo lige oprettet Institut for Miljøvurdering, som også kan tage sig af det her. Det er vi glade for og stolte af, og det er befolkningen også; 70 pct. støtter jo oprettelsen af Institut for Miljøvurdering. Så der er ingen grund til at oprette et nyt. Øget bureaukrati går vi ikke ind for.

Til hr. Jørn Dohrmann: Det er da klart, at vil man have samarbejde, så laver man ikke de

nümre med bare at fremsætte nogle forslag, hvor man godt ved, at hvis man ikke får dem forhandlet igennem, så har man ikke flertal for dem. Det viser jo, at man ikke vil have samarbejde, og det kan man også godt kalde blokpolitik. Det er i hvert fald endnu mere blokpolitik end det, som bliver lavet fra regeringspartierne og Dansk Folkepartis side, hvor man forsøger at drage folk ind i forhandlinger. Så jeg kan kun bekræfte, at det er min klare opfattelse, at når en blok stiller med noget politik, så er det blokpolitik.

Kl. 18.55

Og så til hr. Keld Albrechtsen, som er ekspert i at vende hvert et ord, men så bliver det også pludselig forkert. For jeg sagde ikke, at regeringen havde stillet et forslag; jeg sagde, at regeringen havde ret til at lave sin strategi, og det er netop det, der er sket her: Regeringen har lavet sin strategi.

Til fru Pernille Blach Hansen: Det her er jo et uafhængigt informationscenter, som får 2,5 mio. kr. over en 3-årig periode. Mere uafhængigt kan det vel ikke blive. Så jeg forstår ikke problemet.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Pernille Blach Hansen som ordfører.

Pernille Blach Hansen (S):

I Socialdemokratiet er vi helt enige med SF i, at miljø og sundhed er et meget vigtigt emne. Vi får jo næsten hver dag nye informationer gennem pressen om problemer med støj, med allergi, med de titusindvis af kemikalier, vi reelt ikke kender effekten af for menneskers og dyrs sundhed, problemer med kræft og stigende problemer med yngre danskere, der ikke kan få børn på egen vis. Alt det viser jo, at miljø og sundhed er et vigtigt emne og et sted, vi også skal turde satse og prioritere.

Derfor har Socialdemokratiet også allerede i september fremlagt en strategi for miljø og sundhed. Der er mange fælles træk mellem vores strategi og det forslag, SF har fremsat, og som vi førstebehandler i dag. Begge dele taler om et højt beskyttelsesniveau, og begge dele taler om, at vi skal tage udgangspunkt i de mest sårbare grupper, når vi f.eks. sætter grænseværdier, det vil typisk sige tage udgangspunkt i børn eller gravide kvinder. Det vil også sige, at vi skal tage udgangspunkt i forsigtighedsprincippet. Og så betyder det også, at vi skal vælge nogle konkrete indsatsområder ud, som vi prioriterer.